

soudu první stolice a tomuto soudu uložil, by o opovědi likvidátorů znovu rozhodl.

D ů v o d y :

Pokud jde o dovolací rekurs dozorčí rady do odmítající části napadeného usnesení, nelze mu odepřít oprávnění, neboť nelze přisvědčiti právnímu názoru rekursního soudu, že vstupem společenstva do likvidace přestává existence dozorčí rady. Podle předpisů družstevního zákona rekursním soudem citovaných nastoupili likvidátoři na místo představenstva, tím však není řečeno, že zaniká i působnost dozorčí rady. Rekurs dozorčí rady byl tudíž neprávem odmítnut. Netřeba však dalšího opatření, poněvadž došel svého vyřízení již tím, že byl vyřízen rekurs spolustěžovatelů.

Dovolacímu rekursu Václava H-a nelze přiznati oprávnění, neboť jest přisvědčiti názoru rekursního soudu, že k vůli zjištění, zda byla zřízena likvidační bilance podle § 49 družstevního zákona, netřeba provésti revisi, nýbrž že stačí vyzvání likvidátorů, by předložili tuto bilanci. Zda bilance vyhovuje zákonu, bude lze posuzovati teprve po jejím předložení.

Opodstatněn jest však rekurs dozorčí rady a likvidátorů Antonína Z-a a Josefa J-a do druhého odstavce napadeného usnesení, neboť v tomto směru odporuje toto usnesení zákonu. Podle § 47, druhý odstavec stanov má ovšem býti pozvání k valné hromadě oznámeno v listu »Družstevník«. Je-li to však nemožné, poněvadž se redakce tohoto listu zdráhá uveřejnění pozvání, nezbylo než doručiti pozvání každému členu družstva, ježto stanovy nemají v tomto směru jiného ustanovení, neboť tímto způsobem bylo vyrozumění členů o ustanovení valné hromady docíleno alespoň stejně spolehlivým způsobem a jinak by osud družstva závisel na libovůli toho kterého časopisu, což zajisté nemůže býti úmyslem zákona. Náleží tudíž rejstříkovému soudu, by o opovědi znova rozhodl, nepřihlížeje k zamítacímu důvodu.

Čís. 13772.

Nepřípustnost pořadu práva, domáháno-li se na obci v Čechách náhrady škody z důvodu, že ustanovila za bezpečnostního strážníka osobu nezdatnou a že ho přes zákaz ozbrojila střelnou zbraní.

(Rozh. ze dne 20. září 1934, R I 759/34.)

Anna Sch-ová a nezletilí Jan a Josef Sch-ovi domáhali se na Emila K-ovi a na obci Ú. v Čechách náhrady škody, ježto žalovaný Emil K., obecní strážník v Ú., usmrtil Antonína Sch-a, manžela žalobkyně Anny Sch-ové a otce žalobců Jana a Josefa Sch-ových. S o u d p r v é s t o - l i c e odmítl žalobu proti obci Ú., vyhověv námitce nepřípustnosti pořadu práva. D ů v o d y: Zavinění žalované obce Ú. spatřují žalobci v tom, že ustanovila nezpůsobilou osobu strážníkem a že proti zákonnému zákazu opatřila obecní strážníky střelnými zbraněmi. Podle § 37 obecního zřízení pro Čechy má politický úřad vysloviti nález o povinnosti k náhradě obce, která vykonává místní policii, když někdo byl

poškozen zanedbáním povinností obce. Ustanovení způsobilého strážníka a dodržení předpisů o nošení zbraně jest podle názoru soudu předmětem vykonávání místní policie a z tohoto důvodu má otázka, zda obec Ů. jest v souzeném případě povinna k náhradě škody čili nic, býti rozhodnuta okresním úřadem a nebylo lze tento nárok uplatňovati u soudu pořadem práva. Re k u r s n í s o u d zamítl námitku nepřipustnosti pořadu práva. D ů v o d y: § 37 obec. zřízení pro Čechy, který zůstal nezměněn zákonem ze dne 7. února 1919 čís. 76 sb. z. a n., má dvě věty: V první se stanoví zásadní zodpovědnost obce za zanedbání povinností místně policejní, v druhé stanoví se zodpovědnost obce za škody veřejným násilím při sročení. O tento případ tu nejde, onen předpokládá zanedbání povinností, uložené obci podle § 28 čís. 2 obecního zřízení pro Čechy, přihlížeti k bezpečnosti osoby a jmění, tedy, když obec učinila dostačující opatření k ochraně bezpečnosti osoby. V žalobě, o niž tu jde, se nežadá na obci náhrada škody proto, že neučinila opatření k bezpečnosti osoby, nýbrž žaluje se o náhradu škody proto, že obecní strážník Emil K., tedy osoba právě k ochraně bezpečnosti osoby a jmění ustanovená, zastřelil dne 2. července 1930 Antonína Sch-a, a odůvodňuje se v žalobě závazek obce k náhradě tím, že obec ustanovila strážníkem osobu nezpůsobilou a že malé obci, jakou jest obec Ů., jest zakázáno opatřiti obecní strážníky střelnou zbraní. Nejde zde tedy o případ, jež by bylo lze zařaditi pod ustanovení § 37 obecního zřízení pro Čechy a neprávem proto odmítl první soud žalobu proti obci Ů. pro nepřipustnost pořadu práva.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Rekursní soud zamítl námitku nepřipustnosti pořadu práva pro žalobu proti obci, poněvadž prý tu nejde o případ, který by bylo lze zařaditi pod ustanovení § 37 obecního zřízení pro Čechy. Dovolací recurs proti tomuto usnesení jest oprávněn. Žalobní nárok se opírá o to, že obec ustanovila za bezpečnostního strážníka osobu nezdatnou a že ho prý přes zákaz ozbrojila střelnou zbraní. Ustanovení strážníka k výkonu bezpečnostní služby a jeho opatření zbraněmi spadá do výkonu místní policie v širším smyslu § 28 čís. 2 čes. ob. zř. a jest proto podle druhého odstavce § 37 obecního zřízení pro Čechy zák. ze dne 16. dubna 1864 čís. 7 z. zák. vyhrazeno úřadu správnímu, by rozhodl o tom, zda nárok na náhradu škody, odvozovaný ze zanedbání povinností obce ve výkonu místní policie (ať toto zanedbání záleželo v čemkoliv) jest po právu čili nic; (srovn. na př. judikát nejv. soudu ve Vídni čís. 229, uveřejněný pod čís. 1652 úř. sb. a rozhodnutí čís. 2450 a 6245 sb. n. s. a rozhodnutí senátu ze dne 5. června 1931 čís. 734 Dodatek II. k XIII. ročníku sb. nejv. soudu ve věcech občanských). Pro rozhodnutí otázky připustnosti pořadu práva záleží na tom, zda se tvrzený nárok na náhradu škody opírá o porušení povinností veřejnoprávních, či soukromoprávních. Tvrzenou nedbalost při výběru orgánů veřejné služby bezpečnostní a tvrzené porušení zákazu ohledně ozbrojení obecní stráže jest však pokládati za porušení povinností veřejnoprávních a jest proto pořad práva vyloučen.